தமிழ் இளங்கலை இரண்டாம் ஆண்டு
பக்தி இலக்கியமும் சிற்றிலக்கியமும்
18BTA44C
அலகு – 5
ஆசிரியர் முனைவர் சோ குருசாமி

பாடல் 1

தன் நிறத்தால் உதயசூரியன் மஞ்சாடி மலர் தன்னை உணர்ந்தவர்கள் போற்றும் மாணிக்கமா துறைமுக கொடி மின்னல் மணம் மிகு குங்குமக் குழம்பு ஆகியவைகளை நீக்கி விளங்குகின்ற மலரில் வாழும் போற்றுகின்ற சிறந்த திருமேனியுடைய அபிராமித் தேவியே என்றும் எனக்கு துணையானவர்

பாடல் 2

குளிர்ந்த மலர் அம்பும் கரும்பு வில்லும் மெல்லிய பாசமும் அங்குசமும் கைகளில் அலங்காரமாக பிடித்திருக்கும் திரிபுர சுந்தரியே எனக்குத் துணை தெய்வமாகவும் அவற்றின் கிளைகளாகவும் வேராகவும் விளங்குகின்ற அபிராமி தேவியின் திருவருளால் இவற்றை உணர்ந்தோம்

பாடல் 3

அருட்செல்வத்தை அன்பர்களுக்கு வழங்கும் அபிராமியே அடியவர்களின் பெருமையை மனத்தாலும் என்ன தீவினை மிக்க நெஞ்சம் காரணமாக மீண்டும் மீண்டும் நரகத்தில் வீழ்ந்து வரும் மக்களை விட்டு பிரிந்து வந்து விட்டேன் அதனால் ஒருவரும் உணராத மறைபொருளை உணர்ந்தேன் அவ்வாறு உணர்ந்ததால் உன் திருவடியை அடையலாம் என்று பற்றிக்கொண்டேன்

பாடல் 4

மனிதர்கள் தேவர்கள் மரணபயம் துறந்த முனிவர்கள் முதலியோர் வந்து தலையால் வணங்கி பெருமை பெற்ற சிவந்த பாதங்களை உடைய என்றும் இளமை மீது அபிராமி தேவியே கொன்றை மாலை அணிந்த சடையின்மேல் குளிர்ந்த நிலவு பாம்பும் கங்கையும் புனிதரும் நீயும் என் மனதில் இடையறாது வீற்றிருந்தருளும் வேண்டும்

பாடல் 5

அபிராமி தேவி உயிர்களுக்கு ஆதாரமாக மூவகை நிலைகளில் எவற்றிலும் பேதமின்றி நிறைந்திருக்கும் திரிபுரசுந்தரி மாணிக்க செப்பு போன்ற மார்பகங்களின் சுமையால் வருந்துகின்ற வஞ்சிக் கொடி போன்ற இடையை உடைய மனோன்மணி நீண்ட சடைமுடியுடைய சிவபெருமான் அருந்திய நஞ்சை அமுதமாக மாற்றிய உமாதேவி பேரழகி அவரைக் காட்டிலும் மெல்லிய திருவடிகளை என் தலைமேல் கொண்டேன்

பாடல் 6

செந்நிறம் பொருந்திய திருமேனியுடைய அபிராமி அம்மையின் எனது பொலிவு மிக்க திருவடித் தாமரைகள் என் தலைமேல் எனது மூலமந்திரம் என் நெஞ்சில் உள்ள நிலை பெற்று விளங்குகின்றது நின்னையே மறவாது தொழும் அடியார்கள் கலந்து ஆராய்ந்து முறையாக பல்காலும் யான் பராயணம் செய்ததும் எனது மேலான ஆகம நெறியே ஆகும்

பாடல் 7

தாமரை மலர் மேல் வாழ்கின்ற பிரம்மதேவனும் பிறை அணிந்த பெண் மானும் திருமாலும் வணங்கிப் போற்றுகின்ற திருவடிகளை உடைய அபிராமியை செந்தூரத் திலகம் விளங்கும் திருமுகம் உடைய சுந்தரியே தயிர் கடையும் மத்து சொல்வதுபோல் பிறப்பு இறப்பு என்ற சூழலும் என் உயிர் நல்லதொரு அடையுமாறு அருள் புரிவாயாக

பாடல் 8

அபிராமி தேவி பேரழகி எந்த சிவபெருமான் துணைவி என் அகப்பற்று புறப்பற்று ஆகிய யாவற்றையும் போக்குகின்ற செந்நிற மேனி உடையவர் நீல நிறமுடைய என்றும் கன்னி பிரம கபாலத்தைக் கையில் ஏந்தியவள் அம்பிகையின் மலர் போன்ற பாதங்களை எப்போதும் தியானிக்கின்றேன்

பாடல் 9

அபிராமி தேவியே எந்த சிவபெருமான் கண்களிலும் கருத்திலும் விலங்கு வணங்கும் நன்னீரும் கொண்ட கனக மலைபோலும் கவின் பெற்ற நானும் அழுத பிள்ளைக்கு பால் நல்கிய வையும் ஆகிய பேரருள் மிக்க

மார்பகங்களும் அவற்றின் மேலே அசையும் ஆலயம் கைகளில் வில்லும் அம்பும் திருமுகத்தில் முத்து பற்களும் விளங்கித் தோன்ற எனக்கு காட்சி அளித்தல் வேண்டும்

பாடல் 10

எழுதப்படாமல் காதின் வழியாகவே கேட்டு கற்கப்படும் பெருமை வாய்ந்த வேதத்தின் முடிவு பொருந்திய பொருளே அருளே உருவான அபிராமியே உண்மையை இமயமலையில் அக்காலத்தில் பிறந்தவளே அழியாத முக்தி ஆனந்தமாக விளங்குபவளே நான் நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும் எந்நிலையில் இருந்தாலும் நின்னையே தியானிக்கின்றேன் உனது மலர் போன்ற பாதங்களையே வணங்குகின்றேன்

பாடல் 11

மண் நீர் நெருப்பு காற்று வெளி என்ற பஞ்ச பூத வடிவான அபிராமி தேவி நிறைந்த அமிர்தமாகும் அறிவாகவும் ஆனந்தமாகவும் எனக்கு விளங்குகின்றாள் வேதாந்த முடிவுக்கு எட்டாத அம்பிகையின் திருவடித் தாமரைகள் திருவெண் காட்டில் திருநடனம் எம்பெருமானின் விளங்குகின்றாள்

பாடல் 12

ஏழ் உலகையும் பெற்றவளே என் அபிராமித்தாயே நான் எப்போதும் நினைப்பது உன் புகழ் கற்பது உன் நாமம் கசிந்து பக்தி செய்வதோ உன் திருவடித் தாமரைகளில் இரவும் பகலுமாக அணுகி சேர்ந்திருப்பது உன் அடியார் கூட்டத்தில் இத்தகைய உயர்ந்த நிலையைப் பெறுவதற்கு நான் செய்த புண்ணியம்தான் என்னவோ

பாடல் 13

பதினான்கு உலகையும் பெற்றவளே அவற்றை காத்தவளே பெற்ற படியே அவற்றை தன்னுள் ஆகியவை கரைகண்ட ஆகிய சதாசிவம் மூத்தவளே முகுந்தன் ஆகிய திருமாலுக்கு தங்கையே பெரிய தவத்திற்கு தலைவியாகிய அபிராமி தாயே உன்னையன்றி மற்றொரு தெய்வத்தை வணங்குவதா

பாடல் 14

எம்பிராட்டி அபிராமி தேவியே உன்னை வணங்குபவர்கள் தேவர்கள் அசுரர்கள் முதலியோர் மனதில் ஒருமுகமாக தியானிப்பவர்கள் பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் மனதில் கட்டுபவர் அறியாதவர் ஆகிய சிவபெருமான் ஆயினும் நின்னை வணங்கி தரிசனம் செய்வோருக்கு எளிதில் அருள் புரிகின்றாய் கருணைதான் என்னே

பாடல் 15

இசைப்பது போலும் இன்சொல் கூறும் பசுங்கிளி ஆகிய அபிராமி அம்மையின் என்னுடைய திருவருள் நாடிப் பலகோடி தவங்களைச் செய்தவர்கள் இவ்வுலகத்தில் ஒன்று மாத்திரம் சிறந்த தேவர் உலகை ஆளும் பேரும் அழியாத முக்கிய வீட்டின் வளமும் அல்லவா பெறுவர்

பாடல் 16

கிளி என விளங்கும் அபிராமித்தாயே அடியார்களின் மனத்தகத்தே விளங்கித் தோன்றும் ஒளியே ஒளிரும் ஒளிக்கு எல்லாம் மூலகாரணமாக இருப்பவளே ஆராய்ந்தால் ஒன்றுமில்லாத பரவகாவடி வளி தீ நீர் மண் என விரிந்து நின்ற தாயே எளியோனாகிய என் சிற்றறிவுக்கு எட்டுமாறு நின்றது பேரதிசயம்

பாடல் 17

அபிராமி தேவி அதிசயமான அழகுடையவள் தாமரை மலர்கள் எல்லாம் துதிக்கும் வெற்றி மிகும் முகத்தழகு கொழிக்கும் கொடி போன்றவள் அத்தை அம்பிகை ரதிய மணாளனாகிய மன்மதன் பெற்ற வெற்றிகள் எல்லாம் தோல்வியாகும் படி நெற்றிக்கண்ணை திறந்து பார்த்த எம்பிரானின் மனத்தை குறைத்து அவரை வெற்றிகொள்ள தானே அவருடைய இடப் பாகத்தைக் கவர்ந்து கொண்ட அருளினாள்

பாடல்18

அபிராமித்தாயே கொடிய காலன் என்மேல் எதிர்த்து வரும் போது அர்த்தநாரீஸ்வரராக நீங்கள் கொண்டிருக்கும் கோலமும் விரிந்து நின்ற திருமணக் கோலமும் என் மனதில் என்றும் இவற்றையும் பற்றியும் அகற்றி என்னை ஆட்கொண்ட பொற்பாதமும் ஆகிவந்து காட்சியளிக்க வேண்டும்

பாடல் 19

ஒளிமிக்க கோணங்கள் ஒன் பதிலும் பொருந்தி உறைகின்ற அபிராமித்தாயே வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது திருமேனியை காட்சி உற்று என் வெளிகளிலும் மனதில் உண்டான மகிழ்ச்சி வெள்ளத்திற்கு ஒரு கரை காண இயலவில்லை ஆயினும் மனதிலே தெளிந்த ஞானமும் விளங்கி தோன்றுகின்றது திருவருட்பயன் அன்றோ

பாடல் 20

நித்தியகல்யாணி ஆகிய அபிராமி அன்னையே நீ எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயில் நினது கணவராகிய சிவபெருமானின் ஒரு பாகமோ வேதங்களில் முதலோ முடிவோ அமிர்தம் நிறைந்த பொங்கும் வெண்ணில வெண்டாமரை இந்திரனுடைய செல்வம் எல்லாம் மறைந்து கிடக்கும் பார்கடல் என்னுடைய மனமோ

பாடல் 21

அபிராமி தேவை என்றும் சுமங்கலி செங்கலசம் போன்ற கவின்மிகு மார்பங்களை உடையவள் மலையரசன் மகள் வெண் சங்கு வளையல்கள் ஒலிக்கும் செங்கை உடையவள் சகல கலைகளிலும் வல்ல மயில் போன்றவள் அழைப்போம் கங்கையைச் சடை முடியில் தரித்த சிவபெருமானின் ஒரு பக்கத்தில் அமர்ந்தவள் என்னை ஆட்கொண்ட அபிராமி அம்மையைப் பசு பெண் கொடியாகவும் விளங்குகின்றாள்

பாடல் 22

இளைய வஞ்சிக்கொடியே பொற் கொம்பே யான் பக்குவமற்ற ஆயினும் எனக்கு கிடைத்த கனியை வேதத்தால் உணர் பொருளைப் அணிவது இமயமலையில் தோன்றிய பிடியே பிரமன் முதலிய எல்லா தேவர்களையும் பெற்றெடுத்த அபிராமித்தாயே அடியேன் இறந்தபின் மேலும் பிறக்காமல் அருள் பாலிப்பானாக

பாடல் 23

மூன்று உலகுக்கு உள்ளேயும் யாவற்றுக்கும் வெளியேயும் என் உள்ளத்திலும் செழுமையாக தோன்றிய பேரின்பம் ஆகிய தேனே அடியவர்கள் உணர்ந்து களிப்புறும் களிப்பே எளியவனாக என் கண்மணி போன்ற அபிராமி தேவியே நின்னுடைய சிவந்த திருமேனி கோலும் அன்றி வேறொன்றையும் மனத்தால் நினைக்கமாட்டேன் மெய் அடியார் திருக்கூட்டம் பிரியமாட்டேன் பிற சமயங்களை விரும்ப மாட்டேன்

பாடல் 24

மாணிக்கம் மாணிக்கம் அணியில் தோன்றும் ஒளியே உரிமம் மாணிக்கங்கள் பணியை இந்த அணிகலன்களும் அழகுக்கு மணியே நின்னை சரணடைந்தேன் சரணடைந்தால் பிணிக்கு மருந்தே தேவர்களுக்கு பெரும் விருந்தாய் தோன்றும் அபிராமி தேவியே நின்னுடைய தாமரை மலர் போன்ற பாதம் பணிந்த பின்னர் வேறு ஒருவரையும் வணங்க மாட்டேன்

பாடல் 25

மும்மூர்த்திகளுக்கும் தாயே மூவுலகுக்கும் அபிராமி என்ற பெயர் கொண்ட அருமருந்தே நின் அடியார் பின்னே சென்று அவரை போற்றி என் பிறப்பை

போக்கிக் கொள்ள தேவையான தவங்கள் பல முயன்று செய்து முடித்துக் கொண்டேன் அதன் காரணமாகவே அப்பிறவியில் என்னை மறவாமல் போற்றுகின்றேன் இனி எனக்கு குறை ஏது

பாடல் 26

மணமிக்க கடம்ப மாலையை அணிந்த அபிராமித்தாயே நின்னை போற்றிப் புகழ்ந்தவர்கள் பதினான்கு உலகையும் படைத்தும் காத்தும் அழித்தும் தொழில் புரியும் மும்மூர்த்திகள் அவர் எனினும் நின் திருவடிகளில் என்றும் தோன்றிய மொழியாகிய பாமாலையை ஏற்றம் பெற்றிருப்பது எனக்கே நகைப்பை ஆகிறது

பாடல் 27

அபிராமி தேவியே என் நெஞ்சத்தில் இருந்த ஆணவம் கன்மம் மாயை என்ற அழுக்குகளை எல்லாம் எனது அருள் என்ற நீரால் கழுவி அருளினார் அவள் இரண்டு கைகளையும் என் தலை மீது சூடிக்கொள்ளும் பணியை எனக்கு அருளினால் அதனால் என் கல் மனமும் கரைந்து பக்தி பண்ணுமாறு ஊற்றினால் அதனால் என்னை வஞ்சித்து மேலும் மேலும் தொடர்ந்து வந்த அந்த பிறப்பை போக்கினார் எனது திருவருளின் பெருமையை எவ்வாறு புகழ்வேன்

பாடல் 28

சொல்லையும் அதன் பொருளையும் போல துணைவராக இந்திரனுடைய இணைபிரியாது இணைந்து நிற்கும் கொடி போன்ற அபிராமித்தாயே அன்றலர்ந்த மலர் போன்ற நிர்வாகத்தை ராப்பகலாக சிந்தித்து தொழுபவருக்கு இவ்வுலகில் அழியாத அரச போகமும் கிடைக்கும் மேலும் நன்னெறியில் செலுத்தும் தமிழ் கைகூடும் பின்னர் சிவலோகம் கிடைக்கும்

பாடல் 29

அபிராமி தேவியே அஷ்டமாசித்திகளும் செய்திகளைத் தருகின்ற தெய்வங்களாக விளங்கும் பராசக்தியும் பராசக்தி கிளை துவங்க காரணமாக இருக்கக்கூடிய பரமசிவம் பரமசிவம் குறித்து முனைந்து தவம் செய்பவர்க்கு முக்கியம் அந்த முக்தி கிடைக்கும் விதையும் விதை முளை விட்டு துவங்கிய ஞானமும் ஞானத்தின் உட்பொருளும் ஆகிய பொருளும் ஆகி நின்று பந்தம் உத்திகளில் காத்திருந்த திரிபுரசுந்தரி நீயே அல்லவா

பாடல்30

பொருளை தனிப்பொருள் ஏன் பல வருவாய் விளங்குபவளே உருவமற்ற பொறுமை என்னும் என் அபிராமித்தாயே அப்பொழுதே என்னை தீவினை சாராமல் தடுத்தாட்கொண்ட இல்லை என்று சொல்வது உனக்கு நன்றென்று

ஆகையால் இனி நான் என்ன செய்தாலும் பாச கடலின் உள்ளே சென்று விழுந்தால் முக்தி என்னும் கரையில் ஏற்றுதல் உன் கருணையே ஆகும்

பாடல் 31

அபிராமி தேவியின் தேவியை ஒரு பாகமாக உடைய எம்பிரானும் அர்த்தநாரீஸ்வரர் உருவில் எனக்கு காட்சி அளித்து என்னையும் தமக்கு அன்பு செய்து உய்யும்படி அனுக்கிரகித்தார் மதங்களும் இல்லை இனி என்னை பெற்றெடுக்கும் தாயுமில்லை பசுமையான மூங்கில் போலும் தோள்களை உடைய பெண்களின் மேல் வைத்து ஆசையும் இல்லை

பாடல் 32

சிவபிரான் இடப்பாகம் இடம் கொண்ட அருளிய அபிராமி தேவியே நான் ஆசை என்னும் கரைகாணா கடலில் விழுந்து இறக்க மற்ற அவனுடைய கை பாகத்தில் அகப்பட்டு பெரும் துன்பத்திலிருந்து அந்நிலையில் உன்னுடைய வாசமிக்க தாமரை மலர் போன்ற பாதத்தை என் தலைமேல் பதித்து என்னை ஆட்கொண்டால் அத்தகைய பேரன்பை எவ்வாறு புகழ்ந்து பாடுவேன்

பாடல் 33

எந்தை சிவபிரானின் சித்தம் முழுவதும் நெக்குருக செய்யும் மணமிக்க மலர்களை உடைய மழையாகி அபிராமி தேவியே செய்த நல்வினை தீவினை களுக்கு ஏற்ப காலம் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு என்னை அழைக்கும் பொழுதும் மிக்க வருத்தத்தையும் பொழுதும் அன்னையே சரணமென்று ஓடிவந்து என்னைக் காத்தருள்வாய்

பாடல் 34

அபிராமி தேவி தன்னிடம் அன்பு கொண்டு வந்த சரணம் என்று அடைக்கலம் புகும் அடியவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பும்படி வானுலக வாழ்வைக் கொடுத்து தான் நான் கனவிலும் தேன் துளிக்கும் துவள மாலையணிந்த திருமாலின் மார்பில் எம்பிரானின் இடப்பாகத்தில் தாமரை மலரும் சூரிய மண்டலம் சந்திர மண்டலத்திலிருந்து வீற்றிருப்பாள்

பாடல் 35

அலைமோதும் பார் கடையில் கொடிய கண்களையுடைய பாம்பணையின் வைஷ்ணவி என்னும் பெயருடன் அறிதுயிலில் அமர்ந்திருக்கும் அபிராமி தேவியே என் மனம் வீசும் சிறந்த நின் அடிகளை எங்கள் சென்னியின் மேல் கொள்ள எங்களுக்கு ஒரு பாக்கியம் இருந்தவாறு என்னே தேவர்களுக்கும் இந்தப் பேறு கிடைக்குமா

பாடல் 36

நூல்களின் ஒரு வேஸ்ட் பொருட்களை கொண்டு நகரும் போகப்போகத்தான் உண்டாகும் மாயே அம்மா கையில் தோன்றும் தெளிவே தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் அபிராமி தேவியே என் மனதில் மாயையின் காரியமாகிய அஞ்ஞான இருள் கொஞ்சமும் இல்லாமல் செய்யும் ஞான ஒளியே பரவச மாக விளங்கும் அம்பிகையை உன்னுடைய திருவருள் எத்தகையது என்பதை ஏன் உணர முடியாது மயங்குகின்றேன்

பாடல் 37

எட்டு திசைகளை மாத்திரமே உடையாகக் கொண்டு அதிகமாக இந்திரனுடைய இடப்பாகத்தில் பொலிந்து தோன்றும் அபிராமி தேவியே என் கைகளில் அழகிய கரும்பு வில்லும் அம்பும் கமல மலர்போல் திருமேனியில் தரிப்பது வெண்முத்து மாலை இடையில் அணிவது மட்டுமே கலை

பாடல் 38

பவளக்கொடி போலும் சிவந்த இன்பம் பெருகும் சிவந்த வாயையும் குளிர்ந்த முறுவல் பூத்து பல் வரிசையின் துணையாகக் கொண்டு எங்கள் சங்கரனை அவனது யோகம் துவண்டு களையுமாறு குறைத்து தன் எடையையும் வருந்துமாறு சாய்குமார் அவர்களை உடையவள் அபிராமி தேவி ஆட்சியை விரும்பினால் அந்த தேவியை வணங்குங்கள்

பாடல் 39

திரிபுரங்களை அழிக்கும் பொருட்டு அன்பு தொடவில்லையே உடைய சிவபிரானின் இடப்பாகத்தில் வாழும் அபிராமி தேவியே என்னை அடிமை கொள்ள உன்னுடைய திருவடித் தாமரைகள் உண்டு எமனிடமிருந்து மீள உன் கடைக்கண் பார்வை உண்டு முயலாதது என் குறையே உன் குறை என்று

பாடல் 40

அபிராமி தேவி ஒளிமிக்க நெற்றிக்கண்ணை உடைய தேவர்கள் யாவரும் வந்து வணங்கிப் போற்றுதற்கு எண்ணிய எம்பெருமாட்டியை அறியாமை நிறைந்த மனத்தால் காணமுடியாத கண்ணீர் தேவியை தரிசிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டாயிற்று அது அல்லவா முற்பிறவிகளில் நாம் செய்த புண்ணியம்

பாடல் 41

மனமே நம் பொருட்டு குவளை போன்ற கண்களை உடைய அதிதேவர் கணவரான செய்ய திருமேனியை உடைய சிவபுராணம் அருகே இங்கே வந்து நம்மை அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தில் இருக்குமாறு செய்து நம் தலைமீது

திருவடித் தாமரைகளை அடையாளமாக பதித்தனர் அவ்வாறு அவர்கள் அருள்புரிய நாம் புண்ணியம் அல்லவா செய்து இருக்கிறோம்

பாடல் 42

பரந்து விரிந்து ஒன்றுக்கொன்று இணையாக வலிமையும் மென்மையும் ஒருங்கே கொண்டு முத்துமாலை ஒளிவீசும் மார்பகங்கள் ஆகிய மலர்களை கொண்டு சிவபிரானது வலிமைமிக்க மனத்தை எண்ணியபடி எல்லாம் ஆட்டுவிக்கும் அபிராம சுந்தரி பாம்பின் படம் போன்ற உடையவளே குளிர்ந்த மொழி பேசும் அம்பிகையே வேதமாகிய சிலம்புகளை அணிந்த தேவியே என்னைக் காத்தருள்க

பாடல் 43

மனத்தால் தீமை புரிதலையே கருமம் வஞ்சகர்கள் ஆகிய திரிபுரங்களை இடமாக கொண்ட அசுரர்கள் அஞ்சி அறியுமாறு மலைகளில் ஏறி ஒத்த செம்மேனி அம்மான் தன் இடப்பாகத்தை இடமாக கொண்டு வருகிறான் தேதியை நீ சிலம்பணிந்த சித்தர்களும் பாசமும் அங்குசமும் உடையவள் பஞ்ச பாணங்களையும் இனிமையான சொற்களைப் பேசும் திரிபுர சுந்தரி சிந்துர மேனியள்

பாடல் 44

அபிராமி தேவி எங்கள் சங்கரனார் இருக்கு இல்ல துணைவியார் பெயர் உடையால் அவளை அவருக்கு அன்னையும் ஆகையால தேவியே எல்லா கடவுளுக்கும் மேலான இறைவன் எனவே வேறொரு முதல் தெய்வம் உணர்ந்துகொண்டு அத் தெய்வத்திற்கு மேற்கொண்டு செய்து வாழ மாட்டேன்

பாடல் 45

அபிராமி தேவியே நீ எனக்கு தொண்டு செய்யாது நின் பாதம் தொழாது துணிந்து தம்மன கருத்துப்படியே துளி நிகழ்த்தியவர்கள் பண்டைக் காலத்தில் இருந்தார்கள் அல்லவா அவர்கள் செய்த முறைப்படியே நானும் செய்தால் அது நின்னால் வெறுக்கத்தக்க தான் பொறுத்துக் கொள்ளத் தக்கதா நான் அறியேன் ஆயினும் நான் விலக்கான செயல்களை செய்தாலும் நீ பொறுத்துக் கொள்ளுதல் அநீதியாகும் என்னையும் வெறுத்தல்தகாது

பாடல் 46

நஞ்சை உண்டு கருத்த கண்டம் உடைய சிவபிரான் தன் இடப்பாகத்தில் அமர்ந்து பொன்போன்ற அபிராமி தேவியே வெறுக்கத்தக்க குற்றங்கள் செய்தபோதிலும் பெரியவர்கள் தமது அவர்களை பொறுத்துக் கொள்வர் அவ்வாறு பொறுத்துக் கொள்வது ஆகையால் நீ என்னை பொறுத்துக்

கொள்ளாத விலகினாலும் நான் உன்னை விடாமல் தொடர்ந்து வாழ்த்தி வழிபடுவேன்

பாடல் 47

பேரின்ப வாழ்வு வாழ்வதற்கு பற்றுக்கோடாக வந்த அபிராமி தேவியை ஞானக் கண்களால் கண்டு கொண்டேன் அது மனதால் விரும்பி உருவாக்கப்படுவது என்று வாயால் சொல்லும் பேரொளியே ஏழு கடல்கள் ஏழும் எட்டும் எட்டாமல் என்று சூரிய மண்டலம் சந்திர மண்டலத்திலும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது

பாடல் 48

ஒளி மிகுந்து விளங்கும் பிறைமதி அணிந்த சடைமுடியை உடைய சிவபிரான் ஆகிய செம்பவளக் ஒன்றில் பொருந்தி படரும் வாசமிக்க பச்சைப் பசுங்கொடி போன்ற அபிராமி தேவியே நெஞ்சத்தில் பதித்து எவ்வகை சஞ்சலமும் நீங்கி யோகத்தில் அமர்ந்திருக்கும் அடியார்கள் குடலும் இரத்தமும் மிக்க உடலாகிய கூட்டிலே மீண்டும் பொருந்தும்

பாடல் 49

யாழி நரம்பை அடுத்து இசை வடிவாய் நின்ற அபிராமி தேவியே என் உடலை சேர்ந்து குடிபுகுந்த என் உயிர் எமனுக்கு வரம்பாக இருந்த ஆயுள் எல்லையை அடைந்து மரணத்திற்கு அஞ்சி வருந்துவேன் வாழ்க்கையால் அஞ்சல் என்று அமைத்து அரம்பை முதலான தேவ மகளிர் சூழ வந்து அவையும் அளித்தருள வேண்டும்

பாடல் 50

உலகநாயகி பிரம்ம சக்தி விஷ்ணு சக்தி தாமரை கையில் மலர் அம்புகளை எழுதுபவர் சம்புவின் சக்தி இன்பமளிக்கும் சங்கரி பசுமை வேதியியல் உடையால் நாகாபரணம் அணிந்தவள் உலகளிக்கும் வராகி சூலி மாதங்க முனிவர் மகள் என்றெல்லாம் பல்வேறு புகழுடைய எங்கள் அபிராமி தேவி தேவியின் பாதங்களை எங்களுக்கு புகழ் இடமாகும்